

როდესაც ლოცვას იწყებთ, გაასწორეთ რიგები, შემდეგ კი თქვენს შორის ერთ-ერთი გახდეს იმამი. როდესაც ის "აღლაჰუ აქბარ"-ს იტყვის, თქვით "აღლაჰუ აქბარ"

ჰიტაან იბნ 'აბდულლაჰ არრაყააში იტყობინება: "(ერთხელ) მომინია ლოცვის შესრულება აბუ მუსა ალ-აშ'არისთან ერთად. როცა ის პირველი ორი რაქათის დასრულების შემდეგ დაჯდა, ხალხიდან ერთმა, ვინც მასთან ერთად ლოცულობდა, იკითხა: "ლოცვის შესრულება (დავალებულია) ღვთისმოსაობასთან და ბაქათის გადახდასთან ერთად." ლოცვის დასრულების და თასლიმის შემდეგ აბუ მუსამ იკითხა: "რომელმა თქვით ის და ის?" — მაგრამ ხალხმა პასუხი არ გასცა. მან კვლავ იკითხა: "რომელმა თქვით ის და ის?" — და ისევ ყველამ დუმით უპასუხა. მაშინ მან იკითხა: "შეიძლება ეს შენ თქვი, ჰიტაან?" — (რის პასუხადაც) უპასუხე: "მე არ მითქვამს ეს, რადგან მეშინოდა, რომ შენ დამტუქსავდი". (ჰიტაანი ამბობს): "ამის შემდეგ ერთ-ერთმა ადამიანმა თქვა: "მე ვთქვი ეს, მაგრამ (ამ სიტყვების წარმოთქმისას) მხოლოდ სიკეთისკენ ვისწრაფვდი". მაშინ აბუ მუსამ იკითხა: "განა არ იცით, რა უნდა თქვათ ლოცვის დროს?" (ამის შემდეგ მან თქვა): "(ერთხელ), როცა აღლაჰის მოციქული (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მოგვმართავდა ქადაგებით, მან აგვიხსნა, რომელ (რელიგიურ) წეს-ჩვეულებებს უნდა მივყვეთ და გვასწავლა, როგორ უნდა შევასრულოთ ლოცვა. მან თქვა: «როდესაც ლოცვას იწყებთ, გაასწორეთ რიგები, შემდეგ კი თქვენს შორის ერთ-ერთი გახდეს იმამი. როდესაც ის "აღლაჰუ აქბარ"-ს იტყვის, თქვით "აღლაჰუ აქბარ". ხოლო როცა ის იტყვის: {ლაირილ მალდუები 'ალაჰიმ ვალა დაალიინ} (სურა ალ-ფათიხა: 7), თქვით „ამინ“, რათა აღლაჰმა გიპასუხოთ. თუ ის მოიხრება და იტყვის "აღლაჰუ აქბარ", თქვენც დაიხარეთ და თქვით "აღლაჰუ აქბარ". იმამი ყოველთვის თქვენზე ადრე იხრება და თქვენზე ადრე სწორდება». აღლაჰის მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ბრძანა: «და ეს (მოქმედება) ასეთია. ხოლო თუ ის იტყვის: "სამი'აღლაჰუ ლიმან ჰამიდაჰ", თქვით: "აღლაჰუმა რაბბანაა ლაქალ ჰამდ", და აღლაჰი შეისმენს თქვენ ქებას. აღლაჰმა თავის მოციქულის (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ენით ბრძანა: "შეისმინა აღლაჰმა იმის, ვინც ის შეაქო". როდესაც იმამი დაიხრება და იტყვის "აღლაჰუ აქბარ", თქვით "აღლაჰუ აქბარ" და ასევე დაემხეთ პირისახით აღლაჰის წინაშე. იმამი ყოველთვის თქვენზე ადრე დაემხობა და თქვენზე ადრე წამოდგება. მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «და ეს (მოქმედება) ასეთია. ხოლო როდესაც დაჯდებით იკითხეთ შემდეგი სიტყვები: ათთაჰიათუ ატთაიბათუ ასსალავათუ ლილლაჰი, ასსალამუ ალაიქა აიუჰა ნნაბიუ ვა რაჰმათულლაჰი ვა ბარაქათუჰ ასსალამუ ალაინაა ვა 'ალაა 'იბადილლაჰი საალიჰიან ამჰადუ ან ლაა ილააჰა ილლა აღლაჰ ვა ამჰადუ ანნა მუჰამადან 'აბდუჰუ ვა რასუულუჰ».

[სანდო (საჰიჰ)] [გადმოსცა მუსლიმმა]

აღასრულა ლოცვა. როცა მივიდა დასაჯდომად, სადაც თაშაჰუდი იკითხება, ერთმა ლოცვის მონაწილემ უკან თქვა: "ლოცვა ყურანში ნახსენებია სიკეთესთან და ბაქათთან ერთად". როცა აბუ მუსამ (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) ლოცვა დაამთავრა, მიუბრუნდა მლოცველებს და ჰკითხა: „ვინ არის ის, ვინც თქვა: "ლოცვა ყურანში ნახსენებია სიკეთესთან და ბაქათთან ერთად", ხალხი გაჩუმდა, არავინ უპასუხა. მან კიდევ ერთხელ გაიმეორა კითხვა, მაგრამ პასუხი არ მიიღო. მაშინ აბუ მუსამ (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) ჰკითხა: „იქნებ ეს შენ თქვი, ჰიტაან?“ ჰიტაანთან მისი ახლო ურთიერთობისა და უშუალოების გამო, რითაც მას არ აწყენინებდა. ამით იგი ცდილობდა, ნამდვილი გამოთქმელი გაეხსნა. ჰიტაანმა უარყო და თქვა: „მეშინოდა, რომ შენ გამინყრებოდი, რადგან შესაძლოა იფიქრო, რომ ეს მე ვთქვი“. ამ დროს ერთმა კაცმა თქვა: "მე ვთქვი ეს, და ჩემი განზრახვა მხოლოდ სიკეთე იყო". აბუ მუსამ (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) ასწავლა და უთხრა: "განა არ იცით, როგორ უნდა ილოცოთ?" ეს იყო მისი საყვედური. შემდეგ აბუ მუსამ (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) აუწყა, რომ მოციქული (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ერთხელ მათთან ქადაგებდა, აუხსნა შარიათის წესები და ასწავლა ნამაზის ლოცვა, შემდეგ თქვა: „როდესაც ლოცულობთ, გაასწორეთ რიგები და დადექით სწორად, შემდეგ კი თქვენს შორის ერთ-ერთი გახდეს იმამი. როდესაც იმამი წარმოთქვამს თაქბირათულ იჰრაამს "აღლაჰუ აქბარ" ლოცვის დაწყების წინ, თქვენც თქვით "აღლაჰუ აქბარ" მის მსგავსად. თუ ის წაიკითხავს სურა ალ-ფათიჰას და მიაღწევს სიტყვებს: {ღაირილ მალდუუბი აღაჰიკიმ ვალად დააღლიინ} [ალ-ფათიჰა: 7], თქვით: „ამინ“. თუ ასე გააკეთებთ, უზენაესი აღლაჰი მიიღებს თქვენს თხოვნებს. როდესაც იმამი იტყვის "აღლაჰუ აქბარ" და დაიხრება, თქვენც თქვით "აღლაჰუ აქბარ" და დაიხარეთ. იმამმა ყოველთვის თქვენზე ადრე უნდა დაიხაროს და თქვენზე ადრე წამოდგეს, ამიტომ მას არ გაასწროთ. რადგან იმ მომენტს, როცა იმამი თქვენზე ადრე დაიხრება, ავსებს მომენტი, როცა მასზე ცოტა გვიან დაიხრებით. ასე, თქვენი რუქუ'ის ხანგრძლივობა ემთხვევა იმამისას. თუ იმამი იტყვის: „სამი'აღლაჰუ ლიჰან ჰამიდაჰ“ თქვით: „აღლაჰუმმა რობბანაა ვალაქალ ჰამდ“. თუ მლოცველები ამას იტყვიან, აღლაჰი მათ სიტყვებს მოისმენს. რადგან აღლაჰმა, თავისი მოციქულის ენით ბრძანა: „შეისმენს აღლაჰი, ვინც მას აქებს“. როდესაც იმამი იტყვის "აღლაჰუ აქბარ" და დაემხო, მლოცველებმაც თქვით "აღლაჰუ აქბარ" და დაემხეთ სახით აღლაჰის წინაშე. იმამი ყოველთვის თქვენზე ადრე დაემხო და თქვენზე ადრე წამოდგება. ასე, ის მომენტი, რომელიც იმამმა თქვენზე ადრე აღასრულა, ავსებს იმ მომენტს, როცა თქვენ მასზე ცოტა გვიან დაემხეთ სახით, და თქვენი სუჯუდის ხანგრძლივობა შეესაბამება იმამისას. როცა მლოცველი ჯდება თაშაჰუდის წარმოსათქმელად, მისი პირველი სიტყვები უნდა იყოს: „ყველა სალაჰი, კეთილი სიტყვები და საქმეები, ლოცვები ეკუთვნის მხოლოდ აღლაჰს. მთელი ძალაუფლება, მარადიულობა და დიდება მხოლოდ ყოვლადღიერ აღლაჰს ეკუთვნის. ასევე, ხუთივე სავალდებულო ლოცვა ეძღვნება მხოლოდ მას“. ამის შემდეგ უნდა თქვას: "მშვიდობა შენზე, ო, წინასწარმეტყველო, აღლაჰის წყალობა და მისი კურთხევები. მშვიდობა ჩვენზე და აღლაჰის ყველა მორჩილ მონაზე". თხოვეთ აღლაჰს დაცვა ყველანაირი ნაკლოვანებისგან, გასაჭირისა და ზიანისგან. განსაკუთრებული ყურადღება დაუთმეთ ჩვენი წინასწარმეტყველის მუჰამედის(აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მისაღმებას, შემდეგ მიესაღმეთ საკუთარ თავს და აღლაჰის ყველა მორჩილ მონას, რომლებიც ასრულებენ მათზე დაკისრებულ მოვალეობებს როგორც აღლაჰის წინაშე, ასევე ადამიანების წინაშე. ბოლოს, დაამოწმეთ: "არ არსებობს ღვთაება თაყვანისცემის ღირსი, გარდა აღლაჰისა, და ვამოწმებ, რომ მუჰამედი მისი მორჩილი და მისი მოციქულია".

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

